

Zaterdag 13 november

'Wijsheid is beter dan kracht...' (Pred. 9:16)(NBG).

Je kinderen door de moeilijke jaren heen loodsen (1).

Heb je een tiener in huis? Welkom bij de moeilijke jaren! Er is niks mis met je, je bent alleen ouder van een opgroeiende tiener. Is je kind nog maar tien en had je dat gedoe nog niet verwacht? Sorry, maar tegenwoordig ontwikkelen ze zich wat sneller! De puberteit slaat toe tussen de 10 en de 12, en leren hoe deze op hol geslagen genetische mix functioneert, is van wezenlijk belang, wil je een goede ouder zijn, Een paar nuttige updates:

1) Sommige oude manieren werken waarschijnlijk niet meer. Wat met jonge kinderen werkte, lukt vaak niet meer met oudere. Weet je nog hoe een stemverheffing je zevenjarige onmiddellijk deed gehoorzamen? Probeer dat met je met hormonen beladen tiener en maak je klaar voor de strijd. Tienerchemie tart de oude logica, leer dus wat hen bezighoudt, bid om genade en reageer op basis van wat werkt, niet op wat niet werkt. Als jij tieners behandelt als prétiëners, bereik je niets. 2) Wat er van nature niet is, valt te leren. Die modelouders waarover je hoorde, zwakken het af, zijn er even tussenuit of hebben hun strepen op de harde manier verdiend. Het is nu eenmaal niet gemakkelijk. Je leert het goed te doen door het eerst magertjes te doen, vervolgens ietsje beter en dan God te vragen of hij wil doen wat jij niet kunt. En dat doet hij! 3) Je enige onvergeeflijke fout is de fout die je niet wilt erkennen. Je kinderen weten dat je niet perfect bent en zij kunnen daarmee overweg. Ze weten ook wat het jou kost om het toe te geven, en ze vergeven snel. Vergeet dus dat volmaakte model; laat ze gewoon zien, nederig en constructief, hoe ze moeten omgaan met hun onvolmaaktheid!

Zondag 14 november

'Wijsheid is beter dan kracht...' (Pred. 9:16)(NBG).

Je kinderen door de moeilijke jaren heen loodsen (2).

Ouder, jij hebt meer invloed op je kind dan wie dan ook! Lijken ze weinig of geen aandacht aan je te schenken en wel aan hun vrienden? Vrienden hebben inderdaad invloed en als jij afwijzend of kritisch op hen reageert, dan vergroot je de negatieve groepsdruk van je kinderen alleen maar. De weerstand van je tiener betekent niet per se dat hij het niet met je eens is of meent dat jij het mis hebt. Tieners ervaren echter gewoon twee krachtige, levensvormende, natuurlijke neigingen. Ten eerste: voor een gezonde sociale groei hebben ze leeftijdsgenoten nodig. Cool overkomen op je vrienden bevordert die relaties, daarom lijken ze jouw invloed af te zwakken. Vat het niet persoonlijk op; het gaat om hen en hun groeiende behoeften, niet om jou. Ten tweede: normale ontwikkeling leidt tot meer onafhankelijkheid. Wanneer zij tegenstribbelen, gaat het meestal meer hierover dan over rebellie of zelfs over substantiële meningsverschillen met jou. Deze door God ontworpen neigingen bereiden hen voor op een eventuele uiteindelijke levensgezel, op het 'losmaken [voor de man] van zijn vader en moeder en zich hechten aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt' (Gen. 2:24). Bij vissen laat je de lijn vieren, anders riskeer je dat de hengel breekt en je de vangst mist. Ontdek de natuurlijke flow van de tienerontwikkeling en werk mee en niet tegen. Probeer je tiener bij te sturen door hem te helpen constructieve manieren te vinden om zijn nieuwe autonomie te tonen en help hem het te gebruiken op de juiste manier. Wat jij denkt of gelooft is niet het probleem, hoe je het met hem aanpakt wel. Rationeel, liefdevol, bevestigend, biddend en geduldig blijven noodt eerder uit tot samenwerking dan tot confrontatie. In Gods timing zal je kind jouw waarden, geloofsopvattingen en houdingen omhelzen, 'en er niet van afwijken wanneer het oud geworden is' (Spr. 22:6).

Maandag 8 november

'Heb elkaar lief met [de] innige liefde...' (Rom. 12:10)(NBV).

Wees vriendelijk.

Soms verdedigen we ons gebrek aan liefde, vriendelijkheid, aardigheid, geduld en al die andere 'vruchten van de Geest' onder het mom van productiviteit en hard werken. Maar het valt niet te rijmen met het onderwijs van Christus. 'Behandel anderen dus steeds zoals je zou willen dat ze jullie behandelen' (Matt. 7:12), zei hij. Wanneer heb je voor het laatst je best gedaan iemand te helpen zonder er iets voor terug te verwachten? Moeder Teresa zei: 'Een dag zonder liefde in actie is een dag niet geleefd.' Houden van mensen moet een levensstijl zijn, een basishouding, iets waar we elke dag weer voor willen gaan. William Barclay zei: 'Er zijn meer mensen de kerk in gebracht door de vriendelijkheid van echte christelijke liefde dan door alle theologische argumenten in de wereld. En er zijn meer mensen de kerk uit gejaagd door de onbuigzaamheid en het afstotende gedrag van zogenaamde christenen dan door alle twijfels in de wereld.'

Heb je er wel eens bij stilgestaan dat al je kleine dagelijkse irritaties gewoon gelegenheden van God zijn om je meer op Christus te laten lijken? Jaren geleden schreef Chuck Swindoll: 'Wat doet de Heer om mijn horizon te helpen verbreden en me te laten inzien hoe zelfzuchtig ik ben? Heel simpel: hij geeft me vier drukke kinderen die me op de tenen trappen, kleren verkreukelen, melk morsen, aan autoramen likken en kleverige droplolly's op het kleed laten vallen. Onzelfzuchtig gedrag raakt ons diepste wezen. Het betekent dat we bereid zijn voorbij te zien aan ons eigen gemak, onze eigen voorkeuren, ons eigen schema of onze eigen verlangens ten behoeve van iemand anders. En dat brengt ons terug bij Christus.'

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2010. All rights reserved.*

Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.

Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:

tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl

Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.

Dinsdag 9 november

'Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen?' (Rom. 8:33)(NBV).

Oordeel niet!

Wanneer jij iemand omlaag haalt, waag je je op glad ijs bij God. 'Wie zal Gods uitverkorenen aanklagen? God zelf spreekt hen vrij. Wie zal hen veroordelen? Christus Jezus, die gestorven is, meer nog, die is opgewekt en aan de rechterhand van God zit, pleit voor ons. Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus?' (Rom. 8:33-35). Je medegelovigen zijn niet volmaakt, maar God zegt dat zij horen bij zijn geliefde Zoon (zie Efez. 1:6). Je kunt niets tegen hen inbrengen wat God niet al weet. Denk je even in: door hen in diskrediet te brengen zet jij vraagtekens bij Degene die hen verlost heeft. Je veronderstelt hiermee dat hij een fout gemaakt heeft en niet weet wat hij doet. Moet je dan niets zeggen als er iets mis lijkt? Jawel, maar je moet oppassen dat je je grenzen niet overschrijdt en iemand niet als persoon veroordeelt. Zorg liever voor een houding van behulpzaamheid, vergeving en verzoening. Elke keer als jij probeert een oordeel te vellen over situaties waarover je geen zeggenschap hebt, ga je je boekje te buiten! Paulus schrijft: 'Wie bent u dat u een oordeel velt over de dienaar van een ander? Of hij wel of niet volhardt in het geloof gaat alleen zijn eigen meester aan - en hij zal volharden, want de Heer heeft de macht hem dat te laten doen' (Rom. 14:4). Het is aan God een oordeel te vellen over mensen, en hij heeft jouw hulp daar niet bij nodig!

Woensdag 10 november

'Ik verwerp Gods genade niet...' (Gal. 2:21)(NBV).

Wetticisme of genade (1)?

Stel je voor dat je naar de eerste hulp gaat en men je verzoekt te verdwijnen omdat alles onder het bloed komt te zitten. Jezus kwam die wettische denkhouding tegen toen hij op sabbat een kreupele vrouw genas. 'Maar de leider van de synagoge werd boos... en zei... 'Er zijn zes dagen om te werken. Kom dus op die dagen om u te laten genezen...' (Luc. 13:14). Hij had meer oog voor wetsbetrachting dan voor de mensen die onder zijn hoede vielen. Max Lucado zegt: 'Alle religie is onder te verdelen in twee kampen: wetticisme of genade. Een wettisch persoon gelooft dat jij gered bent als je uiterlijk, je manier van spreken en de groep bij wie je hoort oké zijn. Van buiten schittert het, maar er mist iets: vreugde. Wat is er wel? Angst, dat je niet genoeg doet. Arrogantie, dat je genoeg gedaan hebt. Een gevoel van falen, dat je een fout gemaakt hebt. Wetticisme is een langzaam uitdoven van de geest, een amputatie van iemands dromen, genoeg religieuze regels om je aan te houden, maar niet om je mee te voeden. Je dieet bestaat uit regels en maatstaven. Wetticisme heeft God niet nodig. Het is een zoektocht naar onschuld, niet naar vergeving, een systematisch proces van verdedigen, verklaren, verheffen, verantwoorden. Het verandert mijn mening in jouw last. Er is slechts ruimte voor één mening en een keer raden wie het mis heeft. Het verandert mijn mening in jouw grens. Als jij een andere mening hebt, ga ik niet alleen vraagtekens zetten bij jouw recht op contact met mij, maar zelfs bij jouw redding. Het verandert mijn mening in jouw verplichting. Christenen moeten aantreden. Jouw taak is niet denken maar domweg marcheren. Maar, verlossing is Gods zaak. Genade is zijn idee, zijn werk en zijn zorg. Hij schenkt het wie hij maar wil, wanneer hij maar wil. Onze taak is het mensen te informeren, niet hen te screenen. Paulus schrijft: 'Ik verwerp Gods genade niet; als we door de wet rechtvaardig zouden kunnen worden, zou Christus voor niets gestorven zijn' (Gal. 2:21). Dank God dat 'hij ons gered heeft, niet vanwege onze rechtvaardige daden, maar uit barmhartigheid' (Tit. 3:5).

Donderdag 11 november

'... voor eens en voor altijd geheiligd, door het offer van het lichaam van Jezus Christus' (Hebr. 10:10)(NBV).

Wetticisme of genade (2).

Je strak houden aan een lijst van wat wel en niet mag is aantrekkelijk voor onze trots en zelfgenoegzaamheid. Zo koesteren we de mythe dat we Gods genade kunnen verdienen als we maar hard genoeg werken. Dat soort denken is gebaseerd op angst en 'God heeft ons niet een geest van lafhartigheids gegeven' (2 Tim. 1:7). 'De liefde laat geen ruimte voor angst... angst veronderstelt straf' (1 Joh. 4:18). Wetticisme is angst dat God niet groot genoeg is om je zonden te vergeven; angst dat je in de problemen komt, tenzij je het juiste op de juiste manier op het juiste tijdstip doet en nog perfect ook. Jon Walker schrijft: 'Dat is een leugen die naar de hel ruikt! Wanneer wij bang zijn om fouten te maken, worden we vreesachtig en komen niet toe aan een leven in overvloed. Voor we tot een besluit komen willen we voortdurend alle voors en tegens checken, terwijl we intussen een rustig, moedeloos antigeloof leven leiden. We durven geen stappen te zetten vanuit het stoutmoedige vertrouwen dat genade ons zou schenken voor een onzekere tocht, zonder angst voor afwijzing.' Maarten Luther was tegen religie die op werken was gebaseerd en zei: 'Wees een zondaar en zondig dapper, maar geloof en verheug je nog dapperder in Jezus Christus, die de overwinnaar is van zonde.' Nee, Luther verexcuseerde de zonde niet! Hij gaf genade zijn juiste plaats, bevestigend dat niets ons kan scheiden van Gods liefde (Rom. 8:38-39). Hij haalde de wet niet omlaag, hij haalde genade omhoog. Genade betekent praten met God en luisteren naar zijn stem wanneer het gemakkelijker zou zijn om alleen de handleiding te raadplegen. Maar feit is dat toen Jezus 'in de hemel is binnengegaan, waar hij nu bij God voor ons pleit' (Hebr. 9:24), hij ons bevrijdde voor een relatie met hem zonder de angst dat zonde ons van hem scheidt.

Vrijdag 12 november

'[Zij]... bestudeerden dagelijks de Schriften...' (Hand. 17:11)(NBV).

Duik in Gods Woord!

De duivel zit er niet mee als jij lippendienst bewijst aan Gods Woord, zolang je maar niet de tijd neemt om het te lezen en te bestuderen. Hoe lang praat je er al over dat je in de Bijbel gaat lezen? Wanneer ga je het nu eens doen en de principes toepassen in je dagelijks leven? Howard Hendricks schrijft: 'Iedereen kan komen aanzetten met een grandioos veranderplan. De een zegt dat hij de wereld wil bereiken voor Christus. Een ander wil de komende vijf jaar elk boek in de Bijbel bestuderen. Weer iemand anders is van plan 100 verzen te memoriseren. Nog iemand besluit een op Christus lijkende echtgenoot worden. Geweldig! Wanneer begin je? Zolang je daar geen antwoord op hebt, blijven het alleen maar goede bedoelingen. Die hebben net zoveel waarde als een ongedekte cheque. Bovendien, wat heb je eraan om te dromen van wereldevangelisatie als je Christus niet eens kunt delen met je collega op kantoor? Hoe wil jij de hele Bijbel gaan bestuderen als je niet eens weet welk vers je morgen gaat lezen? Hoe kun je 100 verzen memoriseren als je het nog nooit met eentje hebt geprobeerd? In plaats van fantaseren over een christelijk huwelijk kun je beter beginnen met zoiets simpels als de afwas doen als je een man bent, of je man bemoedigen als je een vrouw bent. Te vaak blijft toepassing hangen op het niveau van goede bedoelingen, omdat we praten over het einde van de reis, zonder te specificeren wanneer, waar en hoe we de eerste stap gaan nemen. Zoals iemand eens treffend opmerkte: "Falen plannen we niet, maar we falen in het plannen."